

Anadol'u görünce çarpıldılar

Eren Güler / hurriyet.com.tr / 13.04.2010

[Yarışa bu Anadol ile katılacaklar / Foto-Galeri](#)

Pekin-Paris rallisinin bu sene en dikkat çekici gelişmelerinden birisi de ilk kez bir Türk takımının katılıyor olması. Türkiye Klasik Otomobil Kulübü'nün kurucusu ve Gantek Teknoloji'nin sahibi Ahmet Şefik Öngün, 40 yıllık dostu Erdal Tokcan ile birlikte bu uzun maratona katılacak. Üstelik yarışacakları araç 1967 model bir Anadol. Organizasyon komitesine önce 1964 model bir Mercedes resmi gönderen ancak ret cevabı alan ikili, daha sonra öylesine bir de Anadol fotoğrafı göndermişler. Ancak komitenin daha önce hiç görmediği emektar Anadol'a tepkisi inanılmaz olmuş. Hemen aramışlar ve tüm klasik otomobilcilerin rüyası olan yarışa kayıtlarının yapıldığını söylemişler.

Hikayenin gerisini Öngün'den dinleyelim...

Yarın da Öngün ile hem Türkiye'deki bilişim pazarını hem de Gantek Teknoloji'nin yurtdışındaki yeni atılımlarını konuşacağız...

eguler@hurriyet.com.tr

- Klasik otomobil tutkusu nereden geliyor?

Kendimi bildiğimden beri otomobillerle ilgiliyim. Benim tek hobim otomobil zaten. Hatta bazen arkadaşlara şaka yapıyorum, son yolcuğuma giderken bile kafayı kadırıp yanımdan hangi araçlar geçiyor diye bakacağım...

[Yarışa bu Anadol ile katılacaklar / Foto-Galeri](#)

- Pekin to Paris rallisinin özelliği nedir?

Pekin to Paris rallisi, bu sene dördüncüsü düzenlenen çok büyük bir organizasyon. İlki 1907 yılında sonuncusu da 2007 yılında yapılmıştı. Şimdiye kadar hiçbir Türk takımı giremedi.

Ben Klasik Otomobil Kulübü'nün kurucusuyum. Ayrıca klasik otomobil yarışlarında hız şampiyonluğum var. Bu sene Pekin to Paris rallisinin yapılacağını duyunca 40 yıllık dostum Erdal Tokcan'a dedim ki, 'girer miyiz yarışa?' o da 'gireriz' dedi. Böyle biz 58 ve 61 yaşında iki genç delikanlı yarışa girmeye karar verdik. Çünkü araba seven insanlar olarak Moğolistan, Çin, Kazakistan... Bir daha ne zaman böyle yerlerde araba kullanabilirsin ki? Yok böyle bir imkan.

- Hangi araç ile katılacaksınız?

Bende 1964 model bir Mercedes var. Açtık telefonu İngiltere'deki organizasyon komitesine, başındaki insanı da iyi tanırım, dedim ki 'biz yarışa gelmek istiyoruz.'

O da ilk defa bir Türk takımının katılacak olmasından dolayı çok heyecanlandı. Bize hangi araba ile katılacağımızı sordu, biz de '1964 model Mercedes' dedik. Ama o direk olarak bize 'hayır' dedi.

- Niye?

Çünkü bıkmışlar. Mercedes Volvo gibi arabalar hep yarışlara giriyor ve hep kazanıyor. Bize 'İkinci Dünya Savaşı öncesi bir araba getirin' dedi. Biz 'Türkiye'de böyle bir aracı bulamayız' dedik, çünkü Türkiye bir tüketici toplumu, insanlar saklamaz ki...

Ona tüm bunları anlattık ama 'ne yapıp edin öyle bir araba bulun' dedi ve telefonu kapattı.

- Sonra?

Bizde moraller sıfır, çok kötü durumdayız. Erdal'a telefon açtım, durumu anlattım, sonra da dedim ki, 'Bir tane Anadol resmi göndereyim mi?' O da 'gönder ya' dedi 'ne kaybederiz ki? Ben de gönderdim...

- Ne dediler?

Üç dakika sonra aradılar ve ilk sözleri 'fantastik' oldu. Hemen aracın kaydını aldılar ve yarışa kabul edildik.

- Arabayı daha önce hiç görmemişler mi?

Hiç görmemişler, hiç bilmiyorlar. Ben daha önce Akropol'de Anadol ile yarıştım, Ferrari'nin yanına koyuyordum, herkes gelip yapıyordu bu nasıl araba diye... Biz de 'Turkish car' diyoruz ama inanmıyorlar bu sefer de. Ee Türk arabası işte...

- Sizin elinizde yarışa katılacak Anadol hazır mıydı?

Yok, elimizde Anadol yoktu. Biz sadece denemek için fotoğraf göndermiştik. Adamlar kabul edince de gidip 1500 liraya bir tane Anadol bulup satın aldık.

- Nasıldı peki araba?

Kötü durumdaydı tabii. Çok masraf yaptık toparlamak için. Mesela sadece benzin deposunu İngiltere'de 2 bin liraya yaptırdık, buraya gelmesi 3 bin lira...

- Türkiye'de yapılıyor mu?

Yarış şartlarına göre belirli özellikleri olması gerekiyor. O nedenle bazı bölümlerini yurtdışında yaptırıyoruz.

Şu anda arabanın kepi Anadol ama altındaki bütün mekanik parça sıfır. Motoru, difransiyeli, şanzımanı İngiltere'de yapıldı, şasi süspansiyon, frenler Türkiye'de. Arabanın mekanik aksamı komple yeni.

Tüm bu süreçleri Ford Ralli Takımı'ndan Serdar Bostancı yürütüyor.

- İzin veriliyor mu böyle değişikliklere?

Ama bütün değişiklik o zamanki teknoloji ile yapıldı. Bugünkü teknolojiye ilişkin bişey yok. Mesela bazıları diyor ki, 'arabada klima var mı?' E, 1967 model Anadol'da klima varmıştı da bizimkinde olsun...

İçindeki koltuklar Anadol koltuğu değil yarış koltuğu. Ayrıca içine kafes koyduk çünkü yandan bir kamyon çarparsa ölüp gideriz. Orada çarparlar da...

- Yarışın güzergahı nedir?

10 Eylül'de Pekin'den başlıyor. İpek Yolu üzerinden gidip 37 gün sonra Paris'e ulaşacağız. 10 Ekim'de İstanbul'dan geçeceğiz bu arada.

Günde ortalama 10-12 saat çöllerde yolun olmadığı yerlerde araç kullanıp 500 km gideceğiz. Pekin-Paris arasında toplam 14 bin 500 km yol yapmış olacağız.

- Konaklama nasıl?

11 gecesini çadırda ve sıfır derecenin altında olacak. Çok zorlu bir yarış bu. Hatta yarışla ilgili brifing almaya gittiğimizde bizi uyardılar, çadırın fermuarını çektiğinizde araya çorap koyun da mahlukat girmesin diye...

Ama ben TAV'ın CEO'su Sani Şener'den bir tüyo aldım, o da Libya'da yaptığı bir iş görüşmesinde öğrenmiş. Çadırın etrafına çıkıp parmakla bir daire çizince içeri mahlukat girmezmiş... Bu tüyoyu kullanacağım.

- Kaç araba katılıyor?

102 araba katılıyor, en eskisi de 1912 model Ford T.

- İddialı mısınız peki?

Çok idialıyız, sonuçta bu arabanın üstü Anadol içi sıfır. 1200 cc'lik motor yerine 1600 cc'lik motor kullanacağız. Ayrıca 55 beygir olan gücünü de 95'e çıkardık. Bizim araba roket gibi diğerlerinin yanında.

- Araç hazır mı peki?

Çok az kaldı, iki haftaya kadar kontak çevireceğiz.

- Bu yarışın bir de sosyal sorumluluk tarafı var....

Evet, biz projeden büyük keyif alacağız ama dışarıya bak, diz boyu problem var. Ortağıma dedim ki, 'Gel biz bunu eğitime yönelik bir sosyal sorumluluk projesine çevirelim'. Toplum Gönüllüleri Vakfı ile anlaştık ve 250 öğrencinin 4 yıllık üniversite masrafını karşılama hedefi koyduk.

- Ne kadar?

1.5 milyon dolarlık bir hedef. Bunun yüzde 25'ini şirketlerden, yüzde 75'ini de yapacağımız bir televizyon programı ile SMS'lerle halktan toplamayı planlıyoruz.

Türkiye'de üniversite öğrencileri çok zor şartlarda okuyor. Ama halk maalesef hayır işlerine fazla inanmıyor. Adam çok afedersin 400 bin euroluk arabaya biniyor ama tek kuruş yardım yapmıyor.

- Şimdiye kadar kaç lira topladınız?

Şirketlerden 340 bin dolar topladık. Böylece daha şimdiden 70 çocuğun üniversite hayatını garantiye aldık.

Bir de şirketler bağış yaparsa bunun yüzde 50'sini gider olarak gösterebiliyor, Maliye'nin böyle bir genelgesi de var. Şimdiye kadar birçok şirket ve firma sponsor oldu, ama bizim çabalarımız devam ediyor.

- Bağışı en kolay aldığınız firma kim?

Geçenlerde Ali Sabancı'ya gittim, projeyi anlattım, bana direk olarak 'nakit versem olur mu?' dedi.

Ben de Allah dedim, daha ne isteyeyim? Gitti içeriden 10 bin doları aldı getirdi. Ben öpeyim mi, sarılayım mı, ne diyeyim?

En yakın arkadaşlarımdan 10 bin doları alabilmek için 4-5 toplantı yapmak zorunda kalıyorum. Ali'den öyle birşey gelince çok mutlu oldum.

Yazının orjinal adresi: <http://arama.hurriyet.com.tr/arsivnews.aspx?id=14398709>